

Tom, niezwykły niewidomy pianista

Czytamy w londyńskim „Magazynie Spirytualistycznym” (1867 r.): „Informacje o niezwykłym Niewidomym Tomie, który właśnie pojawił się w Londynie, rozprzestrzeniły się już kilka lat temu, po ukazaniu się tej publikacji.

Przez cały rok opisywano niezwykle umiejętności Toma oraz sensację, jaką wywołał w Ameryce. Zdumiewający jest sposób, w jaki owe umiejętności rozwijały się w owym niewidomym, czarnoskórym, niewykształconym i niepiśmiennym niewolniku.

Pewnego dnia, gdy był jeszcze chłopcem, zaskoczył go dźwięk muzyki dochodzący z domu właściciela farmy. Tom wbiegł bez pozwolenia do salonu, zajął miejsce przy pianinie i zaczął odtwarzać dźwięk za dźwiękiem, który przed chwilą usłyszał, śmiejąc się i wijąc z radości wynikłej z doświadczenia nowego rodzaju przyjemności.

Wszystkie powyższe informacje były już tak często powtarzane, że uważam je za mało istotne. Za ważne i interesujące uważam natomiast dane przekazane mi przez przyjaciela, który jako jeden z pierwszych był świadkiem owych wydarzeń i docenił zdolności Toma.

Pewnego dnia grano muzykę Hendla. Tom od razu poprawnie ją

powtórzył, a gdy skończył grać, potarł ręce z nieopisaną radością i powiedział:

„Widzę go. To stary człowiek z dużą peruką. On zagrał pierwszy, a ja po nim”. Niewątpliwie Tom widział Hendla i słyszał jego grę.

Tom występował przed publicznością wielokrotnie, a sposób, w jaki grał najbardziej trudne fragmenty, niemalże nakazywał wątpić, że znajduje się on w stanie patologicznym. Odtwarzał bez jakiegokolwiek pomyłki wszystko, co inni grali na pianinie, zarówno klasyczne sonaty jak i nowsze melodie. Cóż, chcielibyśmy zobaczyć, kto mógłby nauczyć się wariacji Thalberga i grać z zamkniętymi oczami, jak czynił to Tom.

Ten zdumiewający fakt, że niewidomy, niewykształcony i pozbawiony wszelkich instrukcji człowiek w podobny sposób ukazuje swój talent, wiele osób najprawdopodobniej będzie tłumaczyć w standardowy w takich przypadkach sposób: „On jest fenomenem a wszystkie jego zdolności są zakodowane w genach”.

Lecz tylko spirytyzm jest kluczem do wyjaśnienia tego fenomenu w racjonalny i łatwy do zrozumienia sposób. W poprzednim życiu Tom musiał być wielkim muzykiem, i teraz wystarczyło mu jedynie wysłuchać muzyki, żeby następnie ją zagrać. Jeszcze większą niezwykłość tego fenomenu podkreśla fakt, że Tom jest niewolnikiem [...].

Wiele zostało powiedziane i napisane przeciwko niewolnictwu i uprzedzeniom w stosunku do czarnych. Prawo wielości istnień i reinkarnacji wprowadza w tej kwestii niepodważalne usankcjonowanie przez Naturę braterstwa wszystkich ludzi. Tom – niewolnik, urodzony i oklaskiwany w Ameryce, jest ucieleśnieniem protestu przeciwko uprzedzeniom, które wciąż dominują w tym kraju.

Źródło: Allan Kardec, „Revista Espírita”, Luty 1867, opublikowane ponownie przez FEB.

Magazyn spirytystyczny , <http://www.thespiritistmagazine.com/>

Wikipedia

„Blind

Tom”

https://en.wikipedia.org/wiki/Blind_Tom_Wiggins